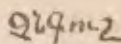

Զարաթիշ
Զրիշ 44Է

Հրատարակելի Գրութիւններ Ղրկել 1326 W. Huron St., Chicago, Ill.

Մենք վշտահ ենք թէ այս տեսակ աշխատասիր-
րութիւն մը մեծ քաջալերութիւն պիտի գտնէ բո-
լոր հայրենակիցներու կողմէ, որովհետեւ ան պի-
տի գալ անցեալը կապելու ներկային հետ եւ մոռա-
ցութենէ փրկելու այն ամէն յիշատակութիւնները,
որոնք արժանի են ապրելու եւ որոնք ներշնչում
պիտի ըլլան յաջորդական սերունդներու:

Անշուշտ դիւրին ձեւնարկ մը չէ մեր ծննդա-
վայր Չնգուշի պատմականը դրի առնելը, երբ շատ
մը ազդեակներ կը պակսին, սակայն անհրաժեշտու-
թիւն մըն է ան եւ պէտք է յանձնառու ըլլալ ամէն
զոհողութեան եւ պրպտումներու:

Թող յաւաջ վան ամէն անոնք, որոնք կը ձայ-
նակցին մեզի եւ մանաւանդ կրնան սատարել այս
գործին:

«ԾՕՎԱՌ»Ի ԴԵՐԸ

«Ծօվառ»ի Դեկտեմբերի թիւը չտալայ, չեմ դիտեր ինչո՞ւ կամ ո-
րո՞ւ անփութութեան պատճառաւ: Այս չէ կարեւորը սակայն, այլ այն որ
կարծես բան մը պակսած էր մեր տունէն: Առաջին Չնգուշիին, որու
հանդիպեցայ, հարցուցի թէ արդեօք «Ծօվառ»ը ստացած էր: Այո, ստա-
ցած էր. ուրախութիւնս անպատմելի եղաւ, որովհետեւ տակաւին կը չա-
րունակուէր «Ծօվառ»ը:

Ծնունդի տարի եղբայրս Պ. Փապուճեան պոսթմոնէն մեզի այցելեց:
Բարի եկարի սովորական ողջոյններէն վերջ, առաջին հարցումս եղաւ թէ
«Ծօվառ»ի սպաղարեւոյ թիւը լոյս տեսած էր, որովհետեւ նախորդ թիւով
տեղեկացած էի մանրամասնութեանց: Առանց բառ մը ըսելու ձեռքի պա-
յուսակէն դուրս հանեց առաջին տպագրեալ «Ծօվառ»ը: Ծնունդի տարի
այդ երեկոյ ծառը կը վարդաբէր, սակայն «Ծօվառ»ի ի տես ամէն բան
մոռցայ եւ անյաօքէն կարդացի դայն առաջին էջէն մինչեւ վերջը:

Յաջորդ մէկ քանի օրերը Չնգուշի հայրենակիցներ եկան մեր հիւրը
տեսնելու, ամէնքն ալ տեսան «Ծօվառ»ի առաջին թիւը եւ ձեռքէ ձեռք
խելելով ուրախացան:

Ծօվառ կամ Չնգուշ, ի՞նչ հմայել է դեղեցիկ անուններ: Մանկու-
թիւնս ամբողջ եւ պատանեկութեանս մեծաւոյն մասը խորհրդի մէջ ան-
ցուցած եմ, սակայն ինծի համար Չնգուշ եղած է նուիրական վայր մը,
Չնգուշը իր դեղեցիկ օդովն ու ջուրովը, Չնգուշը իր պարտէզներովն ու
աղբիւրներովը, Չնգուշը իր բոլոր հմայել տեսարաններովը, իր եկեղեցի-
ներովն ու դպրոցներովը խորապէս աղղած է իմ մանկական սրտիս վրայ
եւ մղած դիտ պաշտպանել Չնգուշին եւ օգնել անոր ամէն առթիւ:

Ո՞րք է սակայն Չնգուշը այսօր, ո՞րք են Չնգուշիին այդիներն ու
տունները. անոնք չկան այլեւս, ամէնքն ալ աւերակի վերածուած են, եթէ
Չնգուշը եկեղեցիներու եւ դպրոցներու վառարան մըն էր, անոնք եւս,
աւա՞ղ, աւերակաց կոյտեր եղած են: Այո՛, Չնգուշ ոչ եւս է Հայուն հա-
մար:

Եթէ այսօր ամէն բան մէկիկի դնելով մտաբերենք ամբողջ իրական-
նութիւնը, որուն դէմ յանդիման կը գտնուինք, յուսահատելու փորձու-
թեան ենթարկուինք թերեւս եւ մեր դարաւոր թշնամին, Թուրքը, խըն-
դացիները իր տարած ժամանակաւոր յաղթութեան համար:

Բայց լսենք թէ ի՞նչ կ'ըսէ Հայ հերոսներն Տուտանի բերանը կանգ-
նած.— «Այո՛, մեզ կ'սպաննէք, սակայն մեր արտասահմանի հայրենա-
կիցները կ'ապրին մեր վրէժը լուծելու համար»: Այդ էր միակ միութեա-
նութիւնը մեր բոլոր նահատակներուն, եւ անոնք այդ սփոփոխ խոր-
հուրդով անվահեր տոկացին խոշտանդումներուն եւ մեռան:

Պէտք է շինել նոր Չնգուշը, այս ըլլալու է իւրաքանչիւր հայրենակ-
ցի աւագ պարտականութիւնը:

Որո՞ւ տրին չորրորդի իր երակներուն մէջ, երբ կը յիշէ եղած չա-
րերը հանդէպ իր ազգականներուն եւ սիրելիներուն: Եւ տակաւին տըն-
տընա՞լ Չնգուշը վերաշինելու վե՛հ գործին մէջ...:

Շատ լաւ կը յիշեմ 1909ի դէպքը, երբ, Առանայի ջարդին առեւ,
Չնգուշը պաշարուած էր Բիւրա եւ Թուրք բարբարոսներու կողմէ՝ հրոյ
ճարակ ընելու մտադրութեամբ: Այն առեւ Չնգուշիներ առիւծներու նը-
ման քով ու անվահեր պատնէշին վրայ մնացին եւ երեք երկար շաբաթ-
ներ պաշտպանեցին իրենց օճախները եւ ահի ու սարսափի մէջ փախուս-
տի մտանեցին վայրենարարոյ թշնամիները:

Այդ անվախ եւ յանդուգն Չնգուշիներու զաւակներն ենք մենք, թէ-
եւ թափառական, հեռու մեր հայրենիքէն եւ աշխարհի չորս հովերուն
ցանուցիւր: Եկէ՛ք վերաբարձենք մեր ներսիդին անթելուած հայրենա-
սիրական հուրը, թոթափենք իրարու հանդէպ ունեցած սին ու անիմաստ
ատելութիւնները, փարինք գործին եւ ձգտենք մեր նպատակին:

Ընե՛նք ինչ որ անկարելի կը թուի, օգնենք մեր կարօտ հայրենա-
կիցներուն եւ որ առաջ գաննք Հայաստան փոխադրելու միջոցներուն վը-
րայ խորհինք, որովհետեւ անոնք է որ պիտի շինեն նոր Չնգուշը Հա-
յաստանի մէջ:

Նոր Չնգուշը Հայաստանի մէջ՝ իր այդիներովն ու պարտէզներովը,
իր եկեղեցիներովն ու դպրոցներովը... Ասիկա է միակ միջոցը մեր վրէ-
ժը լուծելու մեր սիրելի թշնամիին:

Վրէժ, այս ըլլալու է մեր նպատակը: Օ՛ն, ուրեմն, Չնգուշիին
միտանք Չնգուշի վերաշինաց Միութեան մասնաճիւղերուն, զօրացն
զանոնք, ձեռք ձեռքի տանք եւ մեր նպատակին յաջողութեան համար
խառնիք եռանդագին:

Եւ յաջողութիւնը անխուսափելի է:

Նիւ Եփսոս

Ա. ՓԱՊՈՒՑ

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍԲ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐՈՒՄ

«Ծօվառ»ի նախորդ թիւին մէջ կարդացի «Մեր ճոխ սեղաններ
պակասը» վերնագրով դրուածիւր: Շատ ճիշտ է, բնաւ չենք յիշեր
բիւրայէն դուրս գանուող մեր կարօտ հայրենակիցները:

Դիտեմ թէ Միութեան ներկայ կանոնադրութիւնը թոյլ չտա
զանձէն ունէ՛ղ դրամ դուրս գրելու: Ասիկա սակայն պատճառ չէ որ
րոնք ուրիշ միջոցներու չդիմէ: Հիւանդը չկրնար սպասել որ հիւան
նոց չինուի. ատիկէ առաջ ան կազդուրումի պէտք ունի:

Ես կ'առաջարկեմ որ վերջ. Միութեան կեդրոնը հանդանակութի
սիւնակ մը բանայ «Ծօվառ»ի մէջ, ի նպատակ կարօտ հայրենակիցներ
Չատիկի առթիւ յարմար ձեռնարկ մըն է ասիկա: Ես հիմք տուալով
մասնակցիմ այդ հանդանակութեան եւ հանդանակութեան գումարին
բիւրին տասն ալ աւելի տալու պատրաստ եմ:

Եռնիք Սիքի, Ն. Ճ.

Ա. ԲՈՒՐՈՑ

ԱՄԵՐԻԿԱԲԱԿ ԶՆԳՈՒՇՅԻ ՏԻԿԻՆՆԵՐՈՒՄ

«Ծօվառ»ի մէջ կարդացի Մարտիլէն դրուածը մը, որ Ամերիկ
նակ Չնգուշի տիկինները գործի կը հրաւիրէր:

Ես, որ զաղթական եղած եմ, թշուառութիւն ու թրքական
ծանք եւ կայանէ կայան սրտորանք տեսած եմ, երբ այս շատ մ
անցեալը աչքիս առջեւ կը պատկերացնեմ, կը տեսնեմ թէ Ամերիկա
նակ Չնգուշի այդ մարդը շատ շարժում ու փոխ չընէր մեզ պատա
շարիքները կերպով մը դարձանելու եւ այդ մարդու առեւակին կեցո
րով ընդառաջ երթալու փոխ-վրէժի:

Վերաշինութեան գործը մէջտեղն է, ամէն մարդ կը խօսի ո
քննադատէ, բայց ոչ որ կը համարձակի գործի մղուելու: Ամէն
ծուրութիւն, դանդաղութիւն կը տրիէ եւ անցեալը մոռացութեան
տապարակու եւ հալածիտութիւն կը տեսնուի:

Եթէ մեր Չնգուշի այդ մարդն ու երիտասարդութիւնը այսպէ
րունակեն, կարծեմ մենք Չնգուշի տիկիններս առաջ պիտի անցնե
վերաշինական գործը վարենք:

Ո՞րք է պիտի գտնենք մեր կարօտ դաղթականներուն օգնելու
ծին պէս վե՛հ ու նուիրական պարտականութիւն մը, որու լրիւ կատա
մով կարենանք մեր խղճերը հանգստացնել:

Կը թելադրեմ Չնգուշի իմ քոյրերս որ վեր բռնեն իրենց մ
հողիները եւ մղում տան Չնգուշ վերաշինաց Միութեան գործին ու
տեսնեն եղբայրական օգնութիւնը:

Սէլմա, Քալիֆ.

Տիկ. Սողիկ Մ. ՍԱՐԳՍ

ԿԸ ՀՐՃՈՒՄՆ ՄԵՐ ՄՐՏԵՐԸ

Յարգելի խմբագրութիւն «Ծօվառ»ի

Ատենէ մը ի վեր է որ պարտականութիւն կ'ըղած իմ անկեղծ
բախտադրական զգացումներս յայտնել հանգչալ ձեզի:

Պատեալովն առաջ, երբ տակաւին պատանի էինք, Ամերիկ
թեցինք մեր հոտին ձգելով ծնողք ու ամէն ինչ: Ամերիկայի մէջ մ
ջանկութիւնն ու ուրախութիւնը կ'ստանայինք մեր ծնողքներէն
նամակներէն, որոնք կարօտով լեցում մեր սրտերը պահիկ մը կը
ձուլեցնէին:

Մեր հայրենիքը վերողտնալու յոյսերը, աւա՞ղ, չիբականաց
մեր հողիները սփոփող նամակներն ալ դաղրեցան. կեանքը դարձաւ
սահառական եւ զտոն, բայց տոկացիք անտանելիին խիկ եւ տակա
քաղքէնք մեր կեանքը օտար հորիզոններու տակ:

«Ծօվառ»ը սակայն անանկալ հորիզոն մը բացաւ մեր առջեւ եւ
ձեռն կեանքի յոյսերը վերաբարձուեցան մեր մէջ: Ամէն ամիս որ
տանանք «Ծօվառ»ը՝ յիշատակ յիշատակներու ետեւէ կը մտաբերեն
մեր այրած հողիները կը միխթարուին: Տարեկ մը ի վեր է որ կ'
նանք թերթը եւ երբ պատահի որ քիչ մը ուշանայ՝ անմիջապէս կը
անցեալը — մեր ծնողաց նամակներուն ու շացումի պարագան — եւ
պակասը կ'ըղանք անմիջապէս:

«Ծօվառ»ը մեզ համար անհրաժեշտութիւն մը դարձած է,
անկէ կ'ստանանք մեր հողիներուն կապը ոյրը:

Ապրիլ հայրենակիցներ, ձեռն այս զոհողութիւնը արժանի է գն
տութեան: Յաջողութիւն ձեզ:

Նիկոսիա, Սիպրոս

Ն. Գ. ՄԱՆՈՒ

«ՇԱՔԱՐԱԿԵՐ ԱՅԾԸ»

ձիւ մը ընկելու տեղի չկայ, եւ ո՛չ ալ մտամբողովով՝ շողովութիւնս սեւեռելու եւ իմ պատանեկան օրերուս քաղցր անուշ, դառն ու վշտազին յուշերս վերարծարծելու հա-

յր... : Ամառը յառաջացած էր եւ աշնանային զովութիւն մը ճելի կը դարձնէր մթնոլորտը, տօթէն անշարժացած ծա- յրու մէջէն իրիկուան զով զեփիւտը կ'անցնէր եւ Շուկայի սո- յին եղերքէն դէպի երկինք բարձրացող բարտիններուն սօ- րայիկներ եւ դօսացած ու վար թափուող տերեւներուն խըշ- րէցները այդ իրիկուան միութիւն լուծիւնը կը խանգա- րէին :

1910ի աշնան իրիկունն էր, որ անսովոր փոխադրու- ցեալներէն մը համար եկած էինք, խումբ մը ընկերներով, Սարը Կոնստանտինի կիսաւարտ խանը :

Գլըմպօզ Պաղտօնի (հանդիստ իր աճիւններուն) խա- յին մօտ դարանակալ կ'սպասէի՝ իրը պահակ, տհաճոյ եւ ակասական զգացումներ կը խուժէին վրդովուած սրտիս մէջ. ծանր, տաժանելի եւ միջաւանջային վայրկեաններ... անկարճ շուշկ մը, սթափեցայ իմ չարագուշակ եւ նախա- յիցացական երեւակայութիւններէս... յամբ քայլերու ծանր լիմուշ մըն էր. բնորոտ ետիւ դարձայ եւ ուրուա- յային ներկայութիւն մը նշմարեցի մութին մէջ. սիրտս ա- յիւստիքէն կը բարբախէր... ամբողջ մարմինս պաղած էր դը- յնդակ սպասումի մը մէջ. առաջին անգամ ըլլալով վախի անձկութեան պաղ քրտինքը զգացի ճակտիս վրայ :

Անկը դուրսէն մէջ էինք, բայց եւ այնպէս պատրաստ : Անիկա էր որ կը յառաջանար դէպի մեր դիւրքը ամէն մի ալարփոխի, անիկա՝ որ մոռնալն էր վերաւոր դազանի մը ման ամբողջ այդ օրը սպառնալիք մը եղած էր եւ որ այդ իրիկուան մութին մէջ կը զեզերէր, կը փնտռէր իր «սիրելի ա ներստան ընկերը», անիկա՝ որուն կուրծքին տակ այդ իրիկուն յուսահատութեան, ցաւի եւ վշտի օձը կը դաւաճ- տալէր, անիկա՝ որ երգունցած էր իր սիրելի աշփին կտրը- ւած վիզին փոխարէն հայու մը վիզը կտրել, անիկա՝ կը քա- յըր ընկճուած, յամբօրէն եւ զեզեւուն քայլերով այդ բո- յէին, առանց զոյգն կասկածն ունենալու թէ մի քանի քայլ ետուն, խուրճի մը մէջ, կը մնար անշարժացած իր «սի- յելի եւ անբաժան ընկերը», զո՛հ վրէժխնդրութեամբ լեց- ւած անվախ պատանիի մը... սակայն, եթէ գիտնա՞ր, ե- յէ կասկածէ՞ր, հետեւանք ո՞վ կարող էր գուշակել :

Բայց ո՞վ էր անիկա : — Մեզ Զնգուլցիներու լաւ ծանօթ, իբր խենչ նկա- ւազրի տէր եւ հայատեաց թուրք մը, «Շաքարակեր Այծին» էրը : «Շաքարակեր Այծը» այդ օրն իսկ զո՛հ եղած էր մեր սի- յելի, պաշտելի եւ քաջասիրտ ընկերոջ՝ Մարտիրոս Գլըմ- օզեանի խանչէրին : Ու մենք, խումբ մը պատանիներ, վը- րանդին լընութեան դիտակ, եկած էինք այդ գիշեր «Շա- քարակեր Այծը» փոխադրելու մեզ յատուկ ժամադրա- յայրը :

Փոխադրութիւնը կատարեցինք յաջողութեամբ : Մեզ անդիպող հետաքրքիրներուն մեր պատասխանն էր .

— Տիկ մը բռնուլ է : Միւր կերանք եւ մօրթն ալ Քարէ Կարասը նետեցինք : Սրտի համակ ուրախութեամբ մըն է որ կ'ուզեմ յիշա- յակել թէ՛ այդ երեկոյեան մասնակցող ընկերներէս շա- ւեր, նախախնամական ի՛նչ հրաշքով, ներկայիս կը մնան Երեւան, Լօրէնս, Ֆիլատէլֆիա, Նիւ Ճըրզի եւ արտասահ- ման :

Ի՛նչ քաղցր էին այն օրերը, երբ պատանեկան խիղճն ու ծիծաղը մեր շրթներուն ամէն ինչ կ'արհամարհէինք, այն օրերուն, երբ օղակի մը նման իրարու զօդուած կեանքը կ'ապրէինք հաւատքով լի՝ աչքերնիս սեւեռած ապառնիին՝ այն հաստատ յոյսով թէ երջանկութիւնը մեր ամէնուն բա- ժինը պիտի ըլլայ... : Բայց այն օրերը, որ քաղաքաւար իմ ցուրտ, խաբուսիկ եւ սեւ կեանքիս երջանիկ օրերը եղան, ախո՛ս, այն օրերը մըրկավար ամպերու պէս անցած ու դացած են անվերադառնալիօրէն... Արդեօք կարելի է՞ գէթ ամենազոյգն չափով մը վերածնցնել եւ վերակերտել մեր պատանեկան քաղցրիկ յուշերուն եւ յաջերուն մեհեմանը :

Յիշատակներս կը ցրուին, աւա՛ղ, եւ մենք բաժնուած ենք անցեալէն արցունքի եւ վիշտի ամեհի ծովով մը, ու նե- տուած հեռո՛ւ, շա՛տ հեռու, Աղանտեանի եւ Պաղաղականի օտարամերժ ափունքներուն վրայ... :

Լօս Անճէլըս, Դեկտ. 10, 1927 3. 3. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՄՐՏՅԱԻ ԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Ընդհանուր անշարժութիւն կը տիրէ մեր հայրենակցական գործե- րուն մէջ : Մասնաւորապէս այս վերջերս ոչինչ կը լսենք ու կը տեսնենք մեր մասնաճիւղերու գործունէութեան մասին, իրեւ թէ մեր բոլոր գոր- ծերն ու պարտականութիւնները կատարած եւ լրացուցած ենք :

Ամենախորունկ քունը քնացողը կրնանք նկատել մեր Կեդր. Վարչու- թիւնը, որ անշարժութեան մատնուած է իր ընտրութենէն ի վեր եւ ոչ ալ փորձ կ'ընէ շարժելու եւ գործի լծելու մեր մասնաճիւղերը :

Եթէ այս մեռելային կեանքը պիտի շարունակուի մինչեւ Միութեան Պատգամաւորական ժողովի թուականը եւ մեր Կեդր. Վարչութիւնը պի- տի ներկայանայ ու մասնաճիւղերու յայտարարէ թէ իր պաշտօնավա- րութեան շրջանը լրացած է, ապիտ ուղղակի հարուած մը պիտի ըլլայ Միութեան զոյրութեան իսկ : Կ'արժէ որ Կեդրուն այսօրուին զիտակ ըլ- լայ իր անփութութեան եւ փնասակար դերին :

Մենք կ'աշխատենք որ Կեդրոն ժամ առաջ սթափի իր խոր քունէն եւ Միութեան գործերուն ընթացք տայ : Եթէ առ այժմ չենք կրնար Հա- յաստանի մէջ նոր Զնգուլց վերաշինել եւ կամ քանի մը Զնգուլցիներ Հայաստան դրկել, կրնանք մեր տեղային գործերուն կանոնաւոր ընթացք տալ, ինչպէս նաեւ նկատի ունենալ արտասահմանի մեր հայրենակիցնե- րու կարօտութիւնը եւ անոնց մասնակի օգնութիւններ ընել՝ մեզմացնե- լու համար անոնց թշուառութիւնը :

Այս բոլորը կրնայ ըլլալ փոքր ճիղով եւ զսահարութեամբ, ինչպէս քանի մը տող նամակներով եւ եկած թղթակցութեանց ժամանակին պա- տասխանելով : Բնաւ. ներքին չէ այսօրն թերացում նոյն իսկ համետ աշ- խատութիւններու մէջ :

Մենք մեր այս գիտողութիւնները կ'ընենք սրտցաւօրէն եւ կը յու- սանք թէ ասիկա իր բարեբար ազդեցութիւնը պիտի ունենայ : ՎԵՍԲՆՆԻ ԵՆՐԵ

ԼՕՐԷՆՍ ԵՒ ԶՆԳՈՒԾՅԻՆ

Գործերու չգոյութեան պատճառաւ անցեալ տարիներու եռուկեղոր չկայ հոս : Գործարանները որոնց մէջ կը գործեն մեր հայրենակիցները առժամապէս կեցած են կամ շարժական երկու օր հալի կ'աշխատին : Ասիկա պատճառ եղած է որ Լօրէնսարնակ Զնգուլցիներ ձկն այս քաղա- քը եւ երթան ուրիշ քաղաքներ՝ իրենց օրապահիկը ճարելու համար :

«Ծօլառ»ի Բ. տարի երկրորդ թիւին մէջ Նիւ Եորքի թղթակիցը հա- ճոյքով կը նկարագրէր թէ «Լօրէնս Նիւ Եորք փոխադրուած է», ինչ որ ճշմարտութիւն է : Կամայ կամայ կը քաշուին հոն ուր ապրելու կամ գործելու պայմանները աւելի հեշտ են քան հոս : Սակայն կայ ուրիշ պա- րտալ մը. այն է թէ Լօրէնս հոմանիշ դարձած է Զնգուլցի : Որքան ալ ասկէ մեկնողներ ըլլան, գործեալ Լօրէնս կը մրցի ուրիշ քաղաքներու մէջ ապրող հայրենակիցներու հետ՝ ամէն տեսակէտերով : Մենք վստահ ենք թէ Լօրէնսցին ուր ալ երթայ միշտ զոհողութեան առաջին զինն վը- րայ պիտի մնայ : Ուստի բարի ճանապարհ եւ յաջողութիւն կը մաղթենք :

Ծօլառ Ընթց. Միութեան հիմնած «Ծօլառ» թերթիկը յոյժ գնահա- տելի գործ մըն է եւ յայտարար նշանք խումբ մը հայրենակիցներու նը- լիբման եւ ծրայան աշխատութեան :

Երբ առաջին անգամ տեսանք «Ծօլառ» թերթիկը, հոն գտանք Գալ- արի Դիւրը, Փարփիւր, Գտակ Մայլան եւ բոլոր այն վայրերը որոնք մեր յիշողութենէն գրեթէ վրեպած էին : Որքան քաղցր էր գիտել «Ծօլառ»ի ճակատին վրայ գծուած քարտէսը : Առաջին անգամ այնքան հետաքրքրու-

Թեմաք նախեցայ, որ ես ինքս պահ մը հոն կարծեցի: Ետտ շատեր գիտեմ որ առաջին տեսնելուն լացին նոյն իսկ, որովհետեւ մենք ցեղի մը բն-
կորներն ենք որ չկրնար մոռնալ անցեալի յիշատակները եւ ինքզինքը
յանմանէ միջավայրի մեղակացող ազդեցութեանց: «Ծօվառ» առաջին ազ-
դակը եղաւ մեր հայրենակցական գործերը ազդուօրէն յառաջ տանելու
համար եւ ան սիրուեցաւ ու յարգուեցաւ բոլոր անկեղծ հայրենակիցնե-
րու կողմէ: Ան մէկ տարի ամենայն անկեղծութեամբ ծառայեց մեր հայ-
րենակիցներուն:

Ես որպէս Զնգուլցի կը գնահատեմ աշխատանքը մեր հայրենակից-
ներուն, որոնք ամէն բանէ աւելի հայրենակցական շահերով առաջնոր-
դուեցան եւ 1927ը վիակեցին յաջողութեամբ: Այսօր «Ծօվառ» 1928ի սե-
մէն ներս անցած է աւելի փառաւոր եւ օգտակար նուիրումներով: Մենք
կը մաղթենք յաջողութիւն եւ յարատեւութիւն, ինչպէս նաեւ կորով եւ
քաջալերութիւն:

Լօրէնս

Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ

ԻՍՕՔ ՄԸՆ ԱԼ ԻՆՁՄԷ

Ծնողքս Զնգուլցի ըլլալով՝ առիթը ունեցած եմ երկու անգամ Զըն-
գուլցի երթալու: Այս առիթներով պատած եմ Ծօվառը, Զարաթին, Զրին
Ակը, Վանքը եւ այլ յիշատակելի վայրեր:

Եւ հիմա, տարիներ վերջ, երբ ամէն ամիս «Ծօվառ» թերթիկը կ'ըս-
տանամ, կը յիշեմ ծնողացս ծննդավայրը ու բոլոր մեր բարեկամները,
որոնց հետ պատած եմ: Թէեւ անոնք ոչ եւս են, սակայն «Ծօվառ» ինձ
կուտայ հոգեկան ապրումներ անոնց հետ: «Ծօվառ» նոյնպէս մեզ հա-
ղորդակցութեան մէջ կը պահէ բոլոր ցիր ու ցան ապրող Զնգուլցիներու
հետ: Կ'արժէ որ օգնենք ու քաջալերենք «Ծօվառ»ը:

Պոսք-ն

Յ. ՊՈՌՈՅԵԱՆ (Սեւեքակցի)

ԶՆԳՈՒՇՏԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՄԱՐՏԷՍԻ.— Հայրենակից Տէր եւ Տիկ. Խ. Բրուտեան մասնէ գաւաղ
մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնները:

*** Տէր եւ Տիկ. Նշան Նիգամեան աղջիկ գաւաղ մը ունեցան: Մեր
խնդակցութիւնները:

*** Յունվարի վերջին Կիրակին տեղի ունեցաւ մեր փոքրիկին մը-
կըրտութիւնը: Թէեւ ոչ ոք հրաւիրած էինք, սակայն հայրենակիցներ
մեզ քաջալերելու համար ինքնաբերաբար եկած էին: Պրն. Խ. Եօխուր-
եան իր զուարթ հէքեաթներով մեզ ուրախացուց մինչեւ վերջ: Մեր մաս-
նաւոր շնորհակալութիւնը կը յայտնենք բոլորին:

Պ. ՏԱՐՂՈՒՆԵԱՆ

ՊԵՏՐՈՒԹ.— Տէր եւ Տիկ. Ս. Կակոեան դժբախտութիւնն ունեցան
իրենց չորս տարեկան աղջիկ գաւաղը կորսնցնելու: Մեր խորին ցաւակ-
ցութիւնը սղաւոր ծնողաց եւ ազգականներուն:

*** Զնգուլցի Պրն. Կարապետ Այվազեան շատ ծանր հիւանդութեամբ
մը կը տառապի: Մեր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք եւ շուտափոյթ ա-
պաքինում կը մաղթենք:

ՆԵՐՎԱՐԴ

ԼՕՐԷՆՍ.— Տէր եւ Տիկին Յ. Փապուճեան մասնէ գաւաղ մը ունեցան:
Մեր խնդակցութիւնը:

*** Տէր եւ Տիկին Թուխման Զաքոյեան աղջիկ գաւաղ մը ունեցան:
Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Տէր եւ Տիկին Պ. Ազոեան աղջիկ գաւաղ մը ունեցան: Մեր խն-
դակցութիւնը կը յայտնենք եւ կը մաղթենք որ բոլորն ալ բարի գաւաղ-
ներ ըլլան:

*** Դեկտ. 29ին տեղի ունեցաւ Պ. Յ. Բէհնախաչոյեանի երկրորդ
ամուսնութիւնը Պոսթոնի մէջ, բարեկամներու ներկայութեամբ: Այժմ
հաստատուած է Լօրէնս: Կը յայտնենք մեր սրտագին շնորհաւորութիւն-
ները:

*** Նոր տարւոյ առթիւ մեր մէջ ունեցանք Հաճի Աւետիս Էղըման-
եան եւ Խաչատուր Էղըմանեան: Երկու չարաթի չափ մնացին մեր մօտ
եւ այցելելին բոլոր հայրենակիցներու եւ պատուասիրուեցան բոլորէն:

*** Փետր. 1ին անակնկալ կերպով օտնեցինք մեր փոքրիկին Մարտի-
րոսի երրորդ տարեկիցը: Մօտիկ ազգականներու եւ հայրենակիցներու
ներկայութեամբ վայելելիք օրուան ուրախ ժամանցը եւ քաջքը տպա-
ւորութեամբ բաժնուեցանք իրարմէ: Ծնորհակալութիւն բոլորին:

Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ

ՅԻԼԱՏԷԼԻՍԻ.— Յունվ. 1ին տեղի ունեցաւ Տէր եւ Տիկին Մ. Մալ-
խատեանի փոքրիկին մկրտութիւնը եւ Տէր եւ Տիկին Զանդէս հարսա-
նիքը՝ կնքահայրութեամբ Պրն. Մելիք Խաչատուրեանի: Ներկայ էր հա-
րիւրէ աւելի բազմութիւն մը: Ուրախութիւնը տեւեց մինչեւ լոյս: Ետտ
գեղեցիկ պատրաստութիւն տեսնուած էր:

ՆԵՐԿԱՏ ՄԸ

ՅՐԷՋԻՍ.— Յունվ. 15ին տեղի ունեցաւ ամուսնութիւնը Պր.
Թէլլօեանի ընդ Օր. Արուսեակ Ճիզմէհեանի, կնքահօր Պ. Ս. Գօնա-
բնակարանին մէջ:

Պատիկ արարողութենէն վերջ, հայրենակիցներ գեղեցիկ փա-
տուին հարսանիքին իրենց խաղերով: Պատրաստուած էր ճոխ սեղոյ
Ուրախութիւնը տեւեց մինչեւ ուշ առեւ:

*** Մեր տարեց հայրենակցին Հաճի Գօմաղեանի տիկինը Յ.
21ին անակնկալ կերպով իր մահկանացուն կնքեց տեղւոյն հիւան-
ներէն մէկուն մէջ: Յուղարկաւորութիւնը կատարեց Տ. Ծ. Վրդ.
գարեան: Մարմինը ամփոփուեցաւ Ֆառլըրի գերեզմանատունը:

Մեր վշտակցութիւնը կը յայտնենք հանդուցեալի ծեր ամուսն-
ի գաւաղին ու բոլոր պարագաներուն:

*** Յունվ. 9ին Պ. Մ. Սըրբմեանի նոր փեսայութեան առթիւ
խնճոյք մը սարքուած էր Պ. Խաչատուր Սըրբմեանի կողմէ: Հա-
կիցներու մեծ բազմութիւն մը հաւաքուած էր օրուան ուրախու-
թյանը: Սեղանները շատ ճոխ էին եւ աւելի չքեղ փայլ մը
էր. Մատղաշեան, Լեւոն եւ Ֆրէտի Սըրբմեաններ իրենց նուագ-
կարմիր ջութներու մեծ մասը պարպուեցաւ «Ծօվառ»ի կենացը, որ
տեւ ան մեծ յարգ կը վայելէ հոս: Ուրախութիւնը տեւեց մինչեւ լոյս:

*** Նոյնպէս նոր փեսայութեան առթիւ, սեղան մը տրուեց
Սըրբմեանի՝ Տէր եւ Տիկին Կ. Յակոբեանի կողմէ: Եղան պարեր
ւաղներ հայկական եղանակներով, Պրն. Գ. Ուրիմս եւ Յակոբե-
անի պահակին ներկաները մինչեւ լոյս:

*** Յունվ. 13, Ուրբաթ երեկոյ Հրդեհ մը պատահեցաւ Պրն.
Սըրբմեանի բնակարանին մէջ: Հրդեհը ծագած է փոքրիկին մահ-
տաքնելու մօտք տաք զրմիղի գործածութենէն: Նոյն պահուն
տունէն բացալայ ըլլալով՝ Հրդեհը շուտով տարածուած է: Բար-
տարաբ փոքրիկին անհանգստութեան պատճառաւ մէկը տուն կը
զառնայ ու կրակը տեսնելով լոյս կուտայ բոլոր Սըրբմեաններու,
հաւաքուելով շուտով Հրդեհին առաջը կ'առնեն:

Տունը ապահովագրուած ըլլալով եւ եղելութիւնը Ապահովա-
րենկերութեան պատմելով՝ միայն 200 տոլարի նուէր կ'ստանան
ճշմարտախօսութեան համար, քանի որ տունը այրելուն պատճա-
րենք եղած էին:

Կ. ՍԸՐԸ

ՆԻԻ ԵՈՐԹ.— Մեր հայրենակիցներէն Պրն. Աղար Աղարեան
սէն հոս ժամանեց եւ գնաց Ֆրանսա՝ անկէ ալ Հալէպ մեկնելու:

** Պրն. Թուխման Զաղոյեան երկու չարաթի չափ հոս մնալ
կրկին վերադարձաւ Լօրէնս: Հաւանական է որ կրկին գայ վերջ
հոս հաստատուելու համար:

ԵԻՔԱԿՈ.— «Ծօվառ»ի երկրորդ գասախօսական ժողովը տեղի
ցաւ Փետր. 11ին, Տէր եւ Տիկ. Պ. Եալլաեանի բնակարանին մէջ
սախօս Պատ. Հիւսեան խօսեցաւ Ընտանիքի Կազմին շուրջ, թուե-
նոր առաւելութիւնները մարդկային գոյութիւնը յուրժանեցնելու
կէտէն, միեւնոյն ատեն ձաղկելով այն բոլոր տղեկութիւնները որ
Ջերս ուղղորդական դարձած են մեծ ազդեկութեամբ բնութան կազմին
Ընտանիքը բազմաթիւութեան անկիւնաքարն է, բայտ: Այն ազդե-
կունքը կը պահեն իրենց բնութան կաւ յատկութիւնները, անոնք
կրնան ապրիլ: Թեւաղեց ներկաներուն որպէս զի այդ ուղղու-
նային բնութան կազմին վրայ, կարենալ պահելու համար մեր
գոյութիւնը:

*** Փետր. 13ին Տէր եւ Տիկին Գ. Յովսէփեան դժբախտութիւն
նեցան կորսնցնելու իրենց փոքրիկ Եաքէն:

Յուղարկաւորութիւնը տեղի ունեցաւ ամսոյն 15ին: Թաղման
բողոքութիւնը կատարեց Արթ. Վ. Բահյ. Կիւրաւալան: Եաղկեպո-
ղիււտած էին բարեկամներէ եւ «Ծօվառ»ի կողմէ: Մեր խոր ցաւ-
թիւնը կը յայտնենք եւ կը մաղթենք երկնային միջութեանը
եւ բոլոր պարագաներուն: Հանգիստ փոքրիկ Եաքէի ամեններուն:

*** Ծօվառի բացօթեայ պտոյտը անցաւ շատ հաճելի:
*** Ծօվառի երկրորդ գասախօսութիւնը տեղի պիտի ունենայ
10ին: Դասախօսն է Տոթ. Մ. Վարժապետեան: Մանրամասն
յայտագրով:

*** Ծօվառի երկրորդ բացօթեայ պտոյտը տեղի պիտի ունենայ
Մարտ 4ի առաւօտ

ՆՈՒԷՐՆԵՐ «ԾՕՎԱՌ»Ի

Պրն. Գ. Պուշուրամեան, Երեւան
Գէորգ Մինասեան (Արմաւուտցի), Երեւան

Դուժար՝

Մեր շնորհակալութիւնները: